

άστρα, πρὸς τὰ ἀλεξιβροχα, ὅταν σκοπεύωμεν τὰς ρανίδας τῆς βροχῆς. Ἡ κίνησις τῆς Γῆς εἶνε τοιαύτη, ὥστε εἰ-
μεθα ἠναγκασμένοι νὰ κλίνωμεν τὰς διόπτρας, ἵνα δεχώ-
μεθα τὰς φωτεινὰς ἀκτῖνας τῶν ἀστέρων. Ἐκαστος ἀστὴρ
διαγράφει ἐτησίως ἐπὶ τῆς οὐρανίας σφαίρας ἕλληψιν πολὺ
μείζονα τῆς ἀναγκαίας εἰς τὴν ἀπεικόνισιν τῆς ἀποστά-
σεώς τοῦ, καὶ ἥς τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος ἐξαρτᾶται οὐχὶ
πλέον ἐκ τῆς ἀποστάσεως ταύτης, ἀλλ' ἐκ τῆς θέσεως
τοῦ ἀστέρος συγκριτικῶς πρὸς τὴν ἐτησίαν τῆς Γῆς κίνη-
σιν. Τὸ φαινόμενον τοῦτο μεγάλως ἐνδιαφέρει τὴν ἀστρο-
νομίαν, ἐχρησίμευσε δὲ συγχρόνως νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ὀρ-
θότητα τῆς θεωρίας τῆς διαδοχικῆς μεταδόσεως τοῦ φω-
τός κατ' ἀναλογίαν 300000 χμ. κατὰ λ'', καὶ παρέσχεν
ἄμεσον ἀποδείξιν τοῦ πραγματικοῦ τῆς περὶ τὸν Ἥλιον
κινήσεως τῆς Γῆς. Ἐὰν ὅμως ἡ Γῆ ἦτο ἀκίνητος, αἱ κι-
νήσεις αὗται θὰ ἦσαν ἀνεφήνευτοι. Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι
πᾶσαι αὗται αἱ ἀποδείξεις συμφωνοῦσιν ἀναμφηρίστως.

Πᾶσαι αἱ κινήσεις τῆς Γῆς, ἃς ἀνωτέρω περιεγράψα-
μεν, ἀναγινώσκονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐν τῇ παρα-
τηρήσει τοῦ οὐρανοῦ, πρέπει δὲ νὰ εἶνε τις ἔκουσίως τυ-
φλός, ἵνα μὴ ἀναγνωρίσῃ αὐτὰς τοιαύτας οἰαί εἶσιν.

Ἄλλὰ μόναι αὗται δὲν εἶνε αἱ κινήσεις τοῦ ἡμετέρου
πλανήτου, ὡς καὶ αἱ τῶν ἐν τῷ διαστήματι ἀδελφῶν
ἡμῶν, αἵτινες—κινήσεις—εἰσὶ σήμερον ἀπολύτως καταδε-
δειγμένοι· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ θεωρητικὴ αἰτία τῶν κινήσεων
τούτων, ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΛΕΙΣ ἢ ΒΑΡΥΤΗΣ, ἀπο-
δείκνυται ὑφ' ἀπασῶν τῶν ἀληθειῶν τῆς νεωτέρας ἀστρο-
νομίας· καὶ ἀρκεῖ σήμερον ἡ ἀναγνώρισις τῆς αἰτίας ταύ-
της ἵνα προβλέπωμεν καὶ τὰς ἐλαχίστας διαταράξεις, τὰς
ἐλαχίστας ἐπιδράσεις, ἃς τὰ οὐράνια σώματα ἐξασκοῦσιν
ἐπ' ἄλληλα, προσέτι δὲ καὶ νὰ ἀνακαλύπτωμεν ἀοράτους
ἀστέρας· οὕτως ἀνεκαλύφθη ὁ Ποσειδῶν ἄνευ τῆς βοηθείας
τοῦ τηλεσκοπίου, οὕτως ἀνεκαλύφθη ὁ δορυφόρος τοῦ Σει-
ρίου, ἀστέρες, ἐξακριβωθέντες κατόπιν διὰ τῆς ἀμέσου πα-
ρατηρήσεως. Πάντα τὰ ἐπιστημονικὰ γεγονότα συμφω-
νοῦσιν, ἵνα ἀποδείξωσιν, ἐπιστηριζοσὶ παντοιοτρόπως, κα-
ταδείξωσιν εὐκρινέστερον τὴν ἀλήθειαν τῶν νεωτέρων
ἀστρονομικῶν θεωριῶν. **Οὐδεμία** παρίσταται πρὸς ἀν-
τίρρησιν· ἔχουσι λοιπὸν βεβαιότητα ἀναντίρρητον καὶ ἀπό-
λυτον.

Ἐνίοτε δοκιμάζει τις πραγματικὴν δυσκολίαν ἵνα με-
ταδώσῃ τὰς πεποιθήσεις του εἰς τινὰς ἀντάρτας κατὰ πά-
σης ἀποδείξεως. Οὕτω π. χ. ἀρχαία παροιμία βεβαίως «ὅτι
εἶνε πολὺ εὐκολώτερον νὰ σωφρονίσῃ τις τὸν τρελλὸν ἢ νὰ
τὸν πείσῃ ὅτι εἶνε τοιοῦτος». Λίαν εὐτυχῶς τὸ πρόβλημα,
ὑπερ ἀπησχόλησεν ἡμᾶς ἡδὴ, δὲν ἀπαιτεῖ τόσῳ κοπιώδη
λύσιν. Δὲν θὰ νομισθῶ δὲ ἀριστοδόξος ἐλπίζων ὅτι μετὰ
τὴν ἐκθεσιν πασῶν τῶν προηγουμένων ἀποδείξεων ἡ ἐλαχί-
στη πλέον ἀμφιβολία δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἐν τῷ πνεύματι
οὐδενὸς τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων.

X. Γ. φ.

ΤΕΧΝΗΤΗ ΒΡΟΧΗ

Πολὺς ἐγένετο λόγος ἐσχάτως ἐν ταῖς ἐφημερίσι περὶ
πειραμάτων γενομένων ἐν Ἀμερικῇ πρὸς παραγωγὴν τε-
χνητῆς βροχῆς· βάσις τῶν πειραμάτων τούτων ἐστὶ, κατὰ
τὰς περιγραφὰς τῶν Ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, πολὺ ἄλ-
λως τε ἀτελῶν ὑπὸ ἐπιστημονικὴν ἔποψιν, ἢ ἀνύψωσις ἀε-
ροστατῶν ἐφοδιασμένων διὰ φυσυγγίων δυναμίτιδος καὶ ἡ
ἐκपुरσοκρότησις τούτων ἐν τῷ ἀέρι εἰς ὕψος ἑκατοντάδων
τινῶν μέτρων ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς· διὰ τῆς ἐκ-
पुरσοκροτήσεως τῆς δυναμίτιδος καὶ τῆς ἐκ ταύτης προ-
ερχομένης ἰσχυρᾶς δονήσεως εἰς τὰ στρώματα τοῦ ἀέρος
πιστεύεται ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ συμπύκνωσις τῶν ἐν τῇ ἀτ-
μοσφαίρᾳ ὑδρατμῶν πρὸς παραγωγὴν βροχῆς. Κατὰ τινὰς
δὲ μαρτυρίας ἐπιβεβαιοῦται ὅτι πράγματι τῶν τοιούτων
ἐκपुरσοκροτήσεων ἐπιτεύχθη τὸ ποθούμενον ἀποτελεσμα
καὶ ὅτι ἐπηκολούθησεν ἀμέσως βροχὴ καὶ μάλιστα καὶ εἰς
τόπους πολὺ ἀπέχοντας τῶν κέντρων τῆς δονήσεως.

Ὁ κ. G. Tissandier πραγματευόμενος ἀκροθιγῶς
πὺρ τὸ ζήτημα τοῦτο συνιστᾷ πολλὴν ἐφεκτικότητα εἰς
τὴν παραδοχὴν τῶν διαδόσεων τούτων, διότι ἐλλείπουσιν
εἰσέτι καθ' ὀλοκληρίαν πληροφορίαι ἀκριβεῖς καὶ ἱκανο-
ποιητικαί. Ἐὰν ἡ ἐπιστήμη κατορθώσῃ ποτὲ νὰ ἔχῃ εἰς
τὴν διάθεσιν τῆς μεθόδου πρὸς σχηματισμὸν τῆς βροχῆς
κατὰ βούλησιν τῶν ἀνθρώπων, τοῦτο βεβαίως θὰ εἶνε
μέγιστον εὐεργέτημα διὰ τὰς ἐποχὰς τῆς ξηρασίας· ἀλλ'
ὅμως λέγει ὁ κ. Tissandier, τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ἅτινα
δύναται νὰ διαθέσῃ ἡ Φυσικὴ καὶ ἡ Μηχανικὴ, ὅσον
ἰσχυρὰ καὶ δραστικὰ καὶ ἂν ἦσαν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς
δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου, θὰ ὑπολείπωνται πάντοτε κατὰ
πολὺ τῶν φυσικῶν αἰτιῶν, ἅτινα παράγουσι τὰ φαινό-
μενα ἐν τῇ φύσει. Ἀναφέρουσι ὅτι καὶ αἱ βολαὶ τῶν τη-
λεβόλων πολλάκις ἔσχον ὡς ἐπακολούθημα τὴν βροχὴν,
ἀλλὰ τοῦτο πιθανότατα ὑπῆρξεν ἀπλῆ σύμπτωσης καὶ
οὐχὶ ὅτι οἱ κανονιοβολισμοὶ παρήγαγον τὴν βροχὴν.
Κατὰ τὴν πολιτορχίαν τοῦ Belfort καὶ ἰδίως κατὰ τὰς
ἡμέρας 29—2 Δεκεμβρίου ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο λίαν ὀμιχλώ-
δης καὶ ὅμως οὐδόλως ἔπεσε βροχὴ ἐνῶ οἱ μὲν Γερμανοὶ
ἐκανονιοβόλησαν διὰ 5000 περίπου κανονιοβολισμῶν, ἀν-
ταπήντησαν δὲ πρὸς αὐτοὺς οἱ Γάλλοι δι' οὐχὶ ὀλιγω-
τέρων.

N.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΕΙΡΩΝ

Εἰς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπαντᾷ τὸ μειονέκτημα τῆς ἀφθό-
νου ἐξειδρώσεως καὶ τῆς δυσώδους διαπνοῆς τῶν ποδῶν, πρᾶγμα
ἐνοχλητικὸν εἰς μέγα βαθμὴν τόσον διὰ τὸν ὑποφέροντα ἐξ αὐτοῦ,
ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐρχομένους εἰς σχέσιν καὶ συνάφειαν μετ' αὐτοὺς
ἐπὶ τοσοῦτον δ' ἀπόζωσιν οἱ πόδες πολλῶν ἀνθρώπων ὥστε καὶ αὐ-
τοὶ οἱ πλησιέστατοι συγγενεῖς μετὰ δυσκολίας καὶ δυσαρεσκίας δύ-
ννται νὰ τοὺς πλησιάζωσιν.

Μεταξύ των διαφόρων μέσων, άτινα έτέθησαν εις χρῆσιν προς θεραπείαν του κακού τούτου φαίνεται ότι τα καλλίτερα αποτελέσματα έδωκεν ή διάλυσις του χρωμικού όξέος κατ' αναλογίαν 5 μερών χρωμικού όξέος εις 100 μέρη ύδατος. Πρέπει όμως ή χρῆσις αυτού να γίνηται μετά τина προφύλαξιν άπαραίτητον, διότι τούτο είνε ισχυρόν διαβρωτικόν και δύναται να προξενήσῃ τοπικάς φλογώσεις, αί όποιαί πολλάκις έχουσι πολύ δυσάρεστους συνεπείας. Ίδια πρέπει ν' άπέχη τις την επάλειψιν του χρωμικού όξέος, όταν ή επιδερμίς είνε βεβρεγμένη ή φέριε έστω και μικράν άποφλοίσωιν.

Ίδου πώς γίνεται επιτυχής και άβλαβής ή χρῆσις: Πλύνετα καλώς ο πούς και σπογγίζετα δι' ύφάσματος όπως αφαιρεθῇ όλη ή ύγρασία, ακολουθώσ δέ διά μαλακού χρωστίτρος επιχρίετα ελαφρώσ διά τῆς ρηθείσης διαλύσεως του χρωμικού όξέος: ή περίσσεια του ύγρου αφαιρείται διά ξαντού ή άλλου άπορροφητικού ύφάσματος και αφίνεται τότε έκτεθειμένος ο πούς εις τόν άέρα επί 5—6 λεπτά. Το τούτου πρέπει να επαναλαμβάνηται ούχι συχνότερον των 10—15 ήμερών

Άμέσως μετά την πρώτην εφαρμογήν του μέσου τούτου παρατηρείται ελάττωσις τῆς ξηδρώσεως και τῆς εξ αυτού δυσσομίας.

Πειράματα προς εξέλεξις τῆς αποτελεσματικότητος τῆς τοιαύτης θεραπείας έγινοντο εις μέγαν κύκλον εν τῷ Γερμανικῷ στρατῷ. Ἐπὶ 36240 άτομων επήλθεν εντελής θεραπεία εις 59 επί τοις 100, εις 33 επί τοις 100 παρατηρήθη επαισθητή βελτίωσις και μόνον εις 8 επί τοις 100 δέν επέφερον ούδέν αποτέλεσμα: σημειωτέον όμως ότι εκείνοι, εις ούς δέν κατεδείχθη βελτίωσις, ἦσαν εκ των σπουδαιότερον πασχόντων.

Δυσάρεστον δέ σύμπτωμα παρατηρήθεν κατά την εφαρμογήν του μέσου τούτου υπήρξεν αίσθημά τι ελαφροῦ πόνου ώσει εξ εγκαύματος προερχόμενον, όπερ όμως καταπραύνεται διά τῆς χρήσεως πομάδας. Εις τινας περιπτώσεις, καθ' ής τὸ χρωμικόν όξυ έπεχρίσθη άπροσέκτως επί μερών έστερημένων επιδερμίδος επήλθε φλόγωσις αρκετά ισχυρά.

Και ταῦτα μὲν όταν ή εξιδρώσις είνε πολύ άφθονος και άοπνέει δυσωδώς: εις τās συνήθεις όμως περιστάσεις όταν συμβαίνει άπλώς εξιδρώσις άφθονωτέρα πως του συνήθους άλλ' άνευ δυσσομίας θεραπεύεται τὸ κλόν διά τακτικῆς πλύσεως των ποδῶν δις τῆς ήμέρας μετά ύδατος αλατούχου ή περιέχοντος μικράν ποσότητα στυπτηρίας.

Όσον δ' άφορᾷ την υπερίδρωσιν των χειρῶν, τῆς όποίας τὸ άτοπον είνε να ὡσιν αἱ χεῖρες διαρκώς ύγραἱ και ή επιδερμίς μαλακή, άλλ' άνευ δυσάρεστου όσμῆς, δύναται να εφαρμοσθῇ τὸ εξῆς μέσον. Λαμβάνονται.

Βορικοῦ νατρίου Σαλικυλικῷ όξέος	}	7,50	γραμμάρια
Βορικοῦ όξέος			
Γλυκερίνης	}	30,00	»
Οϊνοπνεύματος			

Σχηματίζεται αλοιφή, διά τῆς όποίας προστρίβονται τρεῖς φορές καθ' εκάστην αἱ χεῖρες.

Πρός τούτοις δύναται να γίνη χρῆσις και του εξῆς σάπωνος προς πρόστριψιν των εξ' υπερίδρωσεως πασχόντων άκρων.

Λαμβάνονται 15 μέρη σάπωνος εκ λίπους, τήκονται και μίγνυνται μετά 1 μέρος τανίνης και επαρκούς ποσότητος άμύλου μέχρι συμπαγούς συστάσεως του όλου προς αποτέλεσμα σάπωνος. Γίνεται χρῆσις τούτου όπως και του κοινου σάπωνος.

N. ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Καταστροφή των φθειρών εις τās ροδάς. Λαμβάνεται τέφρα ζύλων καλώς κοσκινισμένη και ξηρά και άφου διαβραχῶσι προηγουμένως οί κλάδοι και τὰ φύλλα τῆς ροδῆς επ' ὧν ενέσκηψαν αἱ φτεῖραι επιπάσσειται ή στάκτη εις τρόπον ὡστε να προσκολληθῇ επ' αὐτῶν. Διά τῆς τοιαύτης κατεργασίας οἱ μόνον αἱ φτεῖραι καταστρέφονται, αλλά και τὸ φυτὸν αναλαμβάνει πως νέαν ζωηρότητα.

Πῶς δύνανται να διάγωσιν εν όμοιοῖα δδο άλεκτορες εν τῇ αὐτῇ αὐλῇ. Διά να εμποδίσωμεν τās αλληλομαχίας δύο άλεκτόρων βιούντων εν τῇ αὐτῇ αὐλῇ, συλλαμβάνομεν τὸν μεγαλύτερον και ήτομον εις τούς πόδας του είδος πέδης σχοινίνης, ήτις να κρατῇ τούς πόδας εις απόστασιν επιτρέπουσαν μὲν τὸ βάδισμα άλλ' ούχι και τὸ τρέξιμον, όταν δέ αἱ πέδαι θραύονται αντικαθίστανται διά νέων. Το αποτέλεσμα τῆς άπλουστάτης ταύτης μεθόδου είνε ότι ο άλεκτωρ ήσυχάζει και γίνεται τῶσον ειρηνικός, ὡς στε ο έτερος, ο μικρότερος, δύναται να τὸν πλησιάσῃ με πλήρη ασφάλειαν, και να φωνάζῃ ακόμη και μέσα εις τὰ ὠτά του

Προφύλαξις του στομάχου των μικρῶν παιδιῶν. Έν εξ εκείνων εις τὰ όποια πολύ πρέπει να επιστῶσιν την προσοχήν των οί γονεῖς εἴαν θέλωσι να έχωσι τὰ μικρά των υγείαν, είνε ο στόμαχος αὐτῶν. Ο στόμαχος αὐτῶν δέν δύναται να συμμιροφωθῇ προς τās μεταβολάς τῆς τροφῆς και προς την εκάστοτε διάφορον ποσότητα αὐτῶν. Το ποιόν τῆς τροφῆς και ή θερμοκρασία αὐτῆς είνε οί πρώτοι κανόνες εις την θρέψιν των μικρῶν. Μέχρι ήλικίας ενός έτους δέν πρέπει τὸ παιδίον να παρακαθήσῃ εις την τράπεζαν και να λήθῃ οὐδὲ ἴχνος των επ' αὐτῆς ποικίλων εδισμάτων: εις την ήλικίαν ταύτην δύναται ν' απογαλακτισθῇ και να τρέφεται με εκχύλισμα σιμιδάλεως, αλίφτων διαφόρων ή και με όλιγον βραστόν ὄν, μόλις δέ άφου εξαγάγῃ ὅλους τούς ὀδόντας του και συμπληρώσῃ σχεδόν δύο έτη δύναται να λάβῃ μέρος εις την τράπεζαν. Τα μικρότερα των 4 μηνῶν δέν δύναται να χωνεύσωσιν οὐδὲ την αλιφτώδη τροφήν και διά τούτο συχνά επιφέρει ή χρῆσις αὐτῆς διάρροϊαν.

Όταν έχῃ τις τούς ὀδόντας αἰμωδιασμένους. Συχνάκις όταν τρώγῃ τις καρπούς ούχι εντελώς ώριμους, ερεθίζονται οί ὀδόντες του και αἰμωδιάζουσι πρᾶγμα το όποῖον προξενεῖ μικράν ενόχλησιν και μάλιστα όταν πρόκηται άμέσως να φάγῃ άλλο τι. Δύναται να εκλείψῃ ο τοιοῦτος αἰμωδιασμός διά τῆς μασσήσεως ξηρῶν άμυγδάλων, καρῶν, ὡξαλίδος ανδράκλας, ή και πεφρυγμένου άρτου ή και άπλώς αν επιτρέψῃ τις τούς ὀδόντας και τὰ οὖλα διά μιᾶς των ανωτέρω ουσιῶν. Και τὸ κοινόν μαγειρικόν άλας έχει την δύναμιν να θεραπεύῃ τὸ κακόν τούτο. Προς τούτο πρέπει να θέσῃ τις εις τὸ στόμα βῶλον άλατος και διά τῆς γλώσσης να τὸν περιφέρῃ περίξ των ὀδόντων και οὖλων μέχρις οὐ διαλυθῇ τελείως: κατόπιν αποτύεται και πλύνεται τὸ στόμα διά καθαροῦ ύδατος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ο πληθυσμός του Λονδίνου. Ο πληθυσμός του Λονδίνου συμποσοῦται νῦν εις 4,210,010, συμπεριλαμβανομένων δέ και των περιχώρων ανέρχεται εις 5,633,000. Κατά ταῦτα τὸ Λονδίον έχει περισσότερον πληθυσμόν τῆς Σουηδίας (4,800,000), τῆς Πορτογαλλίας (4,500,000), τῆς Ἑλβετίας (3,000,000) τῆς Βουλγαρίας (3,000,000), τῆς Σαξωνίας (3,200,000), τῆς Ἑλλάδος (2,000,000) και τῆς Νορβηγίας (2,000,000).